

**JOENSUUN ELÄKKEENSAAJIEN
YHDISTYS RY:n**

10-vuotiskertomus

1965-1975

Juhlat 27. 4. -1975

LUKIJALLE

Suomi on yhdistysten luvattu maa, näinhän sanotaan. Joensuu ei jää jälkeen muista paikkakunnista. Eläkejärjestöistä Joensuun Eläkkeensaajien yhdistys r.y. on suurin noin 800 jäsen-tä. Myös Eläkkeensaajien Keskusliitto on suurin eläkeläisjärjestö Suomessa. Sen jäsenmäärä on nykyisin yli 70.000. Nämä nyt työelämästä syrjään joutuneet, vanhoiksi nimetyt ovat saaneet käyntiin monitoimisen järjestön. Nyt kun eläkeläisten määrä on kasvanut, onkin tarvetta saada tälle vapaa-ajalle tarkoituksen mukaista sisältöä. Myös asiallista toimintaa on meillä kerrottavana. Kaikki toimintamme tähtää ikääntyneiden ihmisten vanhuudenturvan parantamiseen. Myös ruumiillinen kunto on otettu ohjelmaan voimistelun ym. muodossa.

Pöytäkirjat kertovat 10 vuoden tapahtumista ja jos ne kaik-saatu, mutta uusia ajamme ponnekkaasti eteenpäin ja yhteisvoimin aina esteet voittamme.

Parhainta juhلاميeltä ja menestystä toiminnallemme.

Joensuussa huhtikuulla 1975

TEKIJÄT

Joensuun Työväentalo, toimintamme entinen keskus.

KAUPUNGINJOHTAJAN TERVEHDYS

Vanhenemisen sosiaaliset, taloudelliset ja lääkinnälliset probleemamat vaativat ratkaisua sekä valtakunnallisella että paikallisella tasolla. Tänä päivänä ei enää kysytä tehdäänkö jotakin vai jätetäänkö tekemättä. Sen sijaan yritetään ratkaista millä tasolla ja millä tavalla hyväksi havaitut toimenpiteet tehokkaimmin saada toteutetuiksi. Erilaisten kansalaisjärjestöjen tekemä työ vanhusten sosiaalipalveluiden parantamiseksi on elimellinen ja irrottamaton osa yhteiskunnan kokonaistoimintaa vanhusten hyväksi.

Me tiedämme sen, että yhteiskunta kantaa niin taloudellisesti kuin määrällisestikin raskaimman vastuun vanhusten huoltamisessa. Mutta vanhusten omien järjestöjen osuus on erittäin merkittävä. Ne etsivät ja kokeilevat uusia toimintamuotoja. Useissa tapauksissa ne aloittavat sellaisen merkittävän ja tarpeellisen toiminnan, jonka yhteiskunta sitten myöhemmin ja hitaasti ottaa kokonaan hoitaakseen.

Merkittävät eläkeläisjärjestöt, kuten tänään 10-vuotisjuhlansa viettävä Joensuun eläkkeensaajien yhdistys ry toimivat aktiivisena vähemmistön edustajana enemmistön yhteiskunnassa. Tunnettua on, että vähemmistön etujen huomioon ottaminen kohtaa lähes aina vastustusta enemmistön taholta, ja näin ollen enemmistön painostaminen ja sen mielipiteen muokkaaminen on eräs järjestön päätehtäviä. Voimakkaasti jäsenistönsä etua ajava järjestö on yhteiskunnan päättävien elinten omatunto. Juuri tällainen omatunto on Joensuun eläkkeensaajien yhdistys ry. Esitän yhdistyksen merkkipäivänä Joensuun kaupunginhallinnon tervehdysten ja toivotan yhdistykselle menestyksellistä tulevaisuutta ja tiivistä yhteyttä Joensuun kaupungin kanssa.

AARO HEIKKILÄ

Pöytäkirja Joensuun Seudun Kansaneläkkeensaajat yhdistyksen perustavasta kokouksesta Joensuussa Kauppakatu 29 4. 4. 65 klo 17.00. Läsnä 18 henkilöä.

1 §

Alkuvirren jälkeen toivotti läsnäolijat tervetulleeksi pastori Elis Manninen selostaen samalla perustettavan yhdistyksen tarkoitusperiä.

2 §

Kokouksen virkailijat.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin pastori Elis Manninen, sihteeriksi Uki Voutilainen. Pöytäkirjan tarkastajiksi valittiin Olga Hirvonen ja Antti Kurki.

3 §

Yhdistyksen perustaminen.

Päätettiin yksimielisesti vilkkaan keskustelun jälkeen perustaa Joensuun seudun Kansaneläkkeensaajat -niminen yhdistys.

Samalla päätettiin liittyä jäsenjärjestöksi Kansaneläkkeensaajien Keskusliittoon.

4 §

Yhdistyksen sääntöjen hyväksyminen.

Hyväksyttiin yksimielisesti yhdistykselle keskusliiton lähettämät mallisäännöt.

5 §

Johtokunnan valitseminen.

Yhdistyksen johtokuntaan valittiin varsinaisiksi jäseniksi seuraavat henkilöt: Elis Manninen, Unto Silvonen, Matti Nevalainen, Arvi Drockila, Olga Hirvonen ja Anna Karppanen.

Varajäseniksi valittiin Kalle Kemppainen, Antti Kurki, Rurik Haverila, Paavo Linervo, Lempi Lamberg ja Tauno Rautialainen.

6 §

Tilintarkastajien valinta.

Tilintarkastajiksi valittiin Mikko Kortelainen ja Nelly Pietarinen sekä varalle Toivo Räisänen ja Ossi Sorsa.

7 §

Jäsenmaksun suuruus.

Jäsenmaksuksi vahvistettiin 1 mk jäseneltä vuodessa. Kahdeksankymmentä vuotta täyttäneet ovat vapautetut jäsenmaksuista.

8 §

Toimintasuunnitelma ja talousarvio.

Johtokunnalle annettiin valtuudet laatia toimintasuunnitelma ja talousarvio vuodelle 1965. Erikoisesti korostettiin keskustelussa eläkkeitä koskevien kysymysten selvittelyä sekä alennuslippuesityksen tekoa esikaupunkiautoissa.

9 §

Tervehdys.

Kokouksen lomassa esitti Uki Voutilainen Lieksan vastavan osaston tervehdyksen, toivottaen yhdistykselle parhainta menestystä.

10 §

Johtokunta kutsuttiin kokoon Manniselle 12. 4. 65 klo 17.00. Kokous päättyi 18.15.

Elis Manninen
puheenjohtaja

Uki Voutilainen
sihteeri

Olemme edellä olevan pöytäkirjan tarkastaneet ja todenneet sen kokouksen menon mukaiseksi.

Olga Hirvonen

Antti Kurki

OPPIA IKÄ KAIKKI

Sanotaan, että jos vanheneva ihminen ei muuta opi, oppii ainakin hiljaa kävelemään. Tämä kyllä pitää paikkansa, vaikka valkeaa hiljaisen kävelynkin oppiminen aluksi on.

Yhdistyksemme jäsenet kyllä ovat tahtoneet oppia muuta kuin hiljalta kävelyä. Herätettiinhän ajatus askartelu- ja opintokerhotoiminnasta jo ensimmäisenä toimintavuotena. Jo vuotena 1966 27 p:nä maaliskuuta valittiin toimikunta kehittämään kerhotoimintaa yhdessä Vanhusten Tuen kanssa. Alku pitemmälle ei kuitenkaan päästy. Lähinnä toimintahuoneuston puutteen vuoksi. Vasta vuotena 1971 saatiin opinto- ja käsityökerho käyntiin Joensuun Työväen Yhdistyksen ravintolahuoneustossa. Kerho on siitä saakka kokoontunut kerran viikossa syyskuusta toukokuuhun saakka. Toiminta on ollut ripeää ja on käsityökerhon aikaansaannoksia ollut nähtävänä ja ostettavana yhdistyksen kokouksissa.

Toivotaankin kerhoille hyvää jatkoa ja lisää osanottajia. Tulkaa viettämään raitoisia hetkiä toisten kerholaisten seurassa!

KERROTAAN RETKEILYSTÄKIN

Yhdistyksemme perustamisesta saakka on retkeily ollut tärkeimpänä virkistysmuotona. Mikä onkaan hauskempaa kuin lähteä virkistäytymään ja tutustumaan johonkin retkikohteeseen. Eihän siihen työssä oltaessa ollut kaikilla mahdollisuuksiakaan. Täytetään nyt sekin aukko kun meillä on riittävästi aikaa. Yhdistyksemme järjestää vuosittain 8—10 retkeä, joista 1—2 retkeä kotinurkkia kauemmaksi omassa maassa, loput retket tehdään lähiympäristöön Pohjois-Karjalassa. Talvella ei retkeillä näköalapaikoille, vaan näköala supistuu jonkin ravitsemusliikkeen seinien sisälle. Nautitaan hyvä ateria, harrastetaan liikuntaa parketilla, keskustellaan, kuunnellaan musiikkivuosittain lähes 1.000 henkilöä.

Mitä olisivat retket ilman puheenjohtajamme järjestämiä idänmatkoja. »Hän oppaaksi ryhtyi ja joutui kiertämään». Varsin suuri on se joukko, joka vuosittain on käynyt Itäisen naapurimaamme nähtävyyksiin tutustumassa. Nämä retket ovat monelle unohtumattomia historiallisine nähtävyyksineen ja ehkä ainoa mahdollisuus elämässään tutustumiseen vieraaseen maahan.

SIHTEERIN MIETTEITÄ

Paljon ovat näkymät muuttuneet täällä Joensuussa niiden 10 vuoden aikana, mitkä ovat kuluneet yhdistyksemme perustamisesta. Vanhaa, osittain arvokastakin on revitty alas ja tilalle rakennettu uusia ajan vaatimuksia vastaavia kivimuureja. Myös vanhoista tutuiksi tulleista mukulakivikaduista alkaa olla vain muistot jäljellä. Samoin käy vanhenevan ihmisenkin, kun hänestä ei enää ole yhteiskunnalle hyötyä ja hän on jo tehtävänsä suorittanut, jää hän odottamaan syrjään siirtymistä.

Näiden syrjään siirtyneiden ja yksinäisten kansalaistemme pirstämiseksi ja auttamiseksi ovat yhdistyksemme perustajat luoneet pohjan, jonka perusteella on jo 10 vuoden ajan kehitetty erilaisia toimintamuotoja.

Yhdistyksemme on näiden 10 vuoden aikana jatkuvasti voimistunut. Jäsenmäärämme on noussut lähes 20 kertaiseksi perustamisvuoden jäsenmäärästä. Toimintamme on myöskin lisääntynyt vuosittain uusilla harrastemuodoilla. Kenenkään ei tarvitse jäädä yksin istumaan vaan voi ottaa jonkun sopivaksi katsomansa harrasteen ja tulla toisten seuraan viettämään aikaa kerhoissa. Toivoisinkin, että saisimme jäsenistöämme mukaan enemmän toimintaan osallistuvia jäseniä. Vielä mahtuu mukaan monta naista ja miestä.

Kun seuraava 10-vuotiskausi on kulunut, on varmasti monista nykyistä eläkeläisen elämää valkeuttavista kysymyksistä jo selvitetty ja eläkkeensaajille paremmat taloudelliset olot aikaansaatu. Pyrkimyksenämme on tasolittaa tietä parempaan päin tuleville eläkkeensaajille.

JOENSUUN ELÄKKEENSA

10 - vuorokautta

OHJELMA

SOITTOA Sateenkaarenlipun alla	Yhtye Kasakat
YHTEISLAULUA Eläkkeensaajien laulu	Työväen sekakuoro ja yleisö Johtaa Pentti Huikuri
TERVEHDYSPUHE	Matti Ropponen
LAULUA Kultani minulle kahvia keitti Ja Nieprillä	Työväen sekakuoro Johtaa Pentti Huikuri
10-VUOTISHISTORIIKKI	Toivo Räisänen
LAUTASVOIMISTELUA	Joensuun Urheilijain naiset
LAULU- JA MUSIIKKIOHJELMAA	Merja ja Kaisu Koponen

VÄLIAIKA

KAJEN YHDISTYKSEN R.Y.

juhlajärjestelmän

A 27. 4. 1975

SOITTOA

Yhtye Kasakat

VETERAANIEN KUKITUS

LAULUA

Elon taistelussa
ja Rantakoivu kertoo

JUHLAPUHE

Toiminnanjohtaja
Aarre Lauhiainen

KASAKKATANSSI

Joensuun Urheilijain naiset

LOPETTAJAISSANAT

Aina Naumanen

TYÖVÄEN MARSSI

Yhtye Kasakat ja yleisö

Juontaa: AINA NAUMANEN

NYKYINEN JOHTOKUNTA:

vasemmalta edestä: Aina Naumanen, Martta Luukkainen, Julia Kivistö, Maire Hyttinen ja varapuheenjohtaja Einari Pietarinen. Vasemmalta ylhäältä puheenjohtaja Matti Ropponen, Ilmari Poutiainen, Toivo Räsänen, Matti Nevalainen ja Lauri Pirhonen, kuvastamme puuttuu Linda Räsänen.

ETEENPÄIN ELÄVÄN MIELI

Joensuun Eläkkeensaajien yhdistys ja sen aktiivisin jäsenjoukko katsoo tyytyväisyydellä taakseen mennyttä 10-vuotista taivalta. Ehkä emme ole suuriakaan saavuttanut, mutta onhan mielenterveys eräs eläkkeensaajan tärkein tekijä. Kun kokoontumme yhteen, kokouksiin, juhliin, kerhoon ja retkelle, niin unohdetaan ainakin hetkeksi taloudelliset huolet. Vähävaraisten eläketurva kun on jatkuvasti riittämätön ja monelta vanhukselta puuttuu paljon inhimillisen elämän arvoista.

Kuitenkaan ei ole syytä ajatella elämän loppumista, kun kerran jaksamme vielä olla mukana, sekä näissä juhlissa, sekä suunnittelemassa tulevaa. Mutta sitten kun joudumme yksi täynnä, toinen huomenna jättämään toiminnan, toivomme uusia työnjatkajia, sillä se on varmaa, että eläkeläisjärjestöjä tarvitaan.

KIITOKSIA

Viettäessämme 10-vuotisjuhlaamme, pyydämme täten lausua sydämelliset kiitoksemme kaikille niille liikkeille ja laitoksille, jotka ovat ilmoituksillaan tukeneet toimintaamme tämän julkaisun kautta.

Erikoisesti meillä on syytä kiittää Sos.Dem. Työväenyhdistystä. Ty on antanut Työväentalon olla yhdistyksemme kokouksumispaikkana melkein koko toimintamme ajan ilman korvausta. Edistäen siten toimintaamme.

Joensuun kaupungille esitämme kaunit kiitoksemme niistä monista huomattavista avustuksista ja kerhotalon käytöstä. Toivomme kaupungin myönteistä suhtautumista tulevaisuudessakin jatkuvalla toiminnallamme.

Kun katselemme järjestötoimintaa lähemmin. Tiedämme, että asioiden hoitajia ja uurastajia tarvitaan jatkuvasti.

Muutamit jäsenistämme ovatkin käyneet lyhyitä kurseja ja niinpä he ohjaavat useita eri kerhoja. Myös tarjoilupuuhi on toiminut. Tarvittaessa sekä lipunmyynti ym. sekalaiset tehtävät.

Kiitoksia kaikille toimihenkilöille. Ehkä löydämme edelleen vapaaehtoisia, että voisimme toimia viireästi, eikä yhdistyksemme joutuisi «nukkuvien» listalle.

Joensuun Eläkkeensaajien Yhdistys r.y.
Johtokunta

JOENSUUN
ELÄKKEENSAAJAIN
YHDISTYS

25 vuotta

*Onnittelemme
Joensuun Eläkkeensaajain yhdistystä
25-vuotisjuhlan johdosta*

JOENSUUN KAUPUNKI

Joensuun Eläkkeensaajain
yhdistys r.y. viettää

25-vuotisjuhlaansa

maanantaina 9.4.1990
alkaen kello 13.00
Kerhotalossa, Sairaalakatu 27

Kaupunginvaltuuston puheenjohtajan tervehdys

JOENSUUN ELÄKKEEN- SAAJIEN YHDISTYKSEN 25-VUOTISJUHLAN JOHDOSTA

Joensuu pitää itseään karjalaisena kaupunkina. Se on pyrkinyt omalta osaltaan vaalimaan nimenomaan Laatokan Karjalan ja Raja-Karjalan perinteitä. Historiallisessa museossamme on mm. Sortavalassa sijainneen Laatokan Karjalan museon esineistöä. Myös Joensuun Laulujuhlat jatkaa Sortavalan laulujuhlien perinteitä. Kaupungissamme kotipaikkaa pitävä Karjalaisen Kulttuurin edistämisseätiö edistää monin tavoin karjalaisuuden tutkimusta ja perinteiden säilymistä.

Erityinen asema on Joensuun yliopistolla, jonka eräs tehtävä on karjalaisuuden tutkimus. Yliopisto on omalta osaltaan lisännyt kiinnostusta luovutettujen alueiden historiaan ja perinteeseen.

Joensuu on myös muuten monipuolinen kulttuurikaupunki. Useimmat kaupunkimme kulttuurilaitokset palvelevat myös ympäröivää maakuntaa. Museot toimivat aluemuseoina, teatteri alueteatterina, kirjasto maakuntakirjastona, orkesteri alueorkesterina ja konservatoriolla on useita sivutoimipisteitä eri kunnissa. Näitä kaikkia palveluita myös eläkeläiset käyttävät hyväkseen. Ja kannattaa käyttääkin!

Joensuu on myös nousemassa tunnetuksi kesäkaupungiksi, jonne suuntautuvat yhä kasvavat matkailijavirrat. Tehokas elinkeinopoliittikan ja matkailun markkinointi sekä lukuisat kokoukset ja kesätapahtumat, joita Joensuussa järjestetään, lisäävät toivottavasti kaupungissamme vierailevien matkailijoiden määrää.

Joensuuta oli aikaisemmin tapana kutsua myös puun ja virran kaupungiksi. Jos rakennemuutos jatkuu nykyisellä vauhdilla, niin joudumme pian toteamaan, että jäänyt on vain komea virta, mutta puu on mennyt. Äskettäin lopetti toimintansa Joensuun kaupunkikuvaan oman leimansa lyönyt yli 100-vuotias Penttilän saha.

Joensuun Eläkkeensaajat on toiminut 25 vuotta. Sen jäsenet ovat nähneet ja eläneet ne monet muutokset, joihin olen edellä viitanut. Merkittävä on niinkään se suoranainen panos, jonka eläkeläiset ovat antaneet ja antavat kaupungin hallintoon ja kunnallispolitiikkaan.

Toivotan vireälle Eläkkeensaajien yhdistykselle tuloksellisia toiminnan vuosia vastaisuudessakin.

Esko Salo
kaupunginvaltuuston puheenjohtaja

PUHEENJOHTAJAN TERVEHDYS

Joensuun Eläkkeensaajain yhdistys täyttää tänä vuonna 25 vuotta. Huhtikuun 4. päivä 1965 kokoontui 20 eläkkeensaajien asioista kiinnostunutta henkilöä perustamaan eläkkeensaajien yhdistystä Joensuuhun. Innostuksen alkuunpanijana oli lieksalainen kansanedustaja Uki Voutilainen. Hän oli perustanut vastaavan yhdistyksen jo muutamia vuosia aikaisemmin Lieksaan. Puuhamiehenä oli mukana myös kansanedustaja, pastori Elis Manninen. Mukana perustamispuuhissa oli Unto Silvonen, eikä hänkään silloin vielä ollut eläkkeellä. Vaikka alkusysäys on tullutkin henkilöiltä, jotka eivät itse vielä olleet eläkkeellä, niin kyllä yhdistystä ovat kah-ta ensimmäistä vuotta lukuunottamatta johtaneet ja sen toiminnasta johtokunnan tasolla vastanneet jo eläkkeellä olevat henkilöt. Yhdistyksen säännöt eivät kyllä kiellä liittymästä jäseniksi nuorempienkin.

Tässä kirjasessa on toisaalta selvitetty yhdistyksen historiikkaa tarkemmin ja vielä erikseen lueteltu ne henkilöt, jotka ovat saattaneet yhdistyksen tähän jo "miehuusikään". Kun olen itse voinut seurata yhdistyksen toimintaa kymmenen vuoden ajalta, joista yhdeksän vuotta johtokunnan jäsenenä, niin usein on pitänyt ihmetellä sitä monien henkilöiden aktiivisuutta toimintaan. Jaksetaan vuodesta toiseen kokoontua useita kertoja viikossa harrasteja ohjelmaryhmiin tekemään käsitöitä ja harjoittelemaan ohjelmia, jotta yhteisissä tilaisuuksissa olisi jotain esitettävää. Tämä työ on pyyteetöntä työtä vanhenevan ikäluokan hyväksi. Vaikka me emme pysty parantamaan niitä meidän eläkelainsäädännössämme vielä olevia aukkoja ja puutteita, niin me voimme tällä työllä tuoda kuitenkin virkistystä ja sisältöä monen yksinäisen eläkkeellä olevan ihmisen harmaaseen arkipäivään.

Valtakunnalliset eläkkeensaajajärjestöt ovat tehneet ja edelleen tekevät työtä meidän edunvalvontaan ja eläkelainsäädäntöön liittyvien kysymysten parantamiseksi, vaikka sille työlle ei aina anneta riittävää arvostusta.

Johtokunnan puolesta esitän jokaiselle toiminnassa mukana ollelle ja kaikille jäsenille kiitokset tehdystä työstä ja mukana olost, sekä toivon, että teillä kaikilla edelleen riittää tarmoa ja innostusta työhön vanhenevan ikäluokan hyväksi, jotta voisimme pitää tämän kovia kokeneen ikäluokan mahdollisimman pitkään omissa kodeissaan.

Arvo Heiskanen

Yhdistyksen nykyinen johtokunta. Istumassa vas. Aili Miinalainen, Vieno Tuure, Arvo Heiskanen puheenjohtaja, Aili Muona ja Sylvi Pitkänen. Takana vas. Arvi Makkonen, Erkki Saastamoinen rahastonhoitaja, Vilho Jormanainen sihteeri, Tauno Parkkinen, Toivo Haltunen, Tauno Hoppo-
nen varapuh.joht., Tauno Rita ja Väinö Miinalainen.

JOENSUUN ELÄKKEENSAAJAIN YHDISTYKSEN 25-VUOTISTAIVAL

Yhdistyksen perustamisvaiheet

Huhtikuun 4. päivä 1966 kokoontui 20 innokasta eläkkeensaajien ystävää perustamaan paikkakunnalle yhdistystä. Varsinaiset syntysanat oli kyllä lausuttu jo aikaisemmin pastori, kansanedustaja Elis Mannisen kotona. Kokouksessa hyväksyttiin Kansaneläkkeensaajien Keskusliiton mallisäännöt ja yhdistys ilmoitettiin yhdistysrekisteriin nimellä: Joensuun Seudun Kansaneläkkeensaajat ry. Keskusliiton nimi muuttui Eläkkeensaajien Keskusliitoksi, joten 1967 syyskokouksessa hyväksyttiin sääntömuutos ja yhdistyksen nimeksi tuli Joensuun Eläkkeensaajain Yhdistys ry.

Perustavassa kokouksessa olivat läsnä: Arvi Drockila; Unto Silvonnen; Elis Manninen; Olga Hirvonen; Lempi Lamberg; Antti Kurki; Paavo Linervo; Rurik Haverila; Matti Nevalainen; Tauno Rautiainen; Hilja Helminen; Kalle Kempainen; Leena Rautiainen; Anna Taskinen; Anna Karppinen; Anna Parviainen; Katri Kosunen; Lydia Ollikainen; Helmi Niiranen ja Uki Voutilainen.

Yhdistyksen toiminta oli ensimmäisenä vuonna hyvin vaatimatonta. Toimintasuunnitelma oli melko lyhyt. Tärkeimpänä asiana oli jäsenhankinta. Kokouksia päätettiin pitää kerran kuukaudessa ja kokouksiin pyrittiin saamaan aina alustus keskusteltavaksi. Tärkeimpinä asioina pidettiin eläkeläisten asioiden hoito ja avustaminen. Ompeluseura päätettiin perustaa heti ja myös retkeily näyttää tulleen heti ohjelmaan. Jäsenmäärä oli ensimmäisen vuoden lopussa vain 58 jäsentä ja kun jäsenmaksu oli vain yksi markka vuodessa, niin ei taloudellinen tuloskaan voinut olla hurrattava. Eläkkeensaajien asioita ryhdyttiin ajamaan kuitenkin tarmokkaasti, sillä jo heti ensimmäisen kuukauden aikana lähetettiin linja-autoliikennöitsijöille kirje kansaneläkkeensaajien automak-

sujen alentamiseksi paikallisiikenteessä. Esitys ei kuitenkaan johtanut tulokseen, joten päätettiin hankkia muita alennuslippuja, joita myydään jäsenistölle. Samoin päätettiin, että kansanedustaja Manninen tekisi eduskunta-aloitteen ilmaisen radioluvan saamiseksi 65 vuotta täyttävälle. Sekään ei ole johtanut tulokseen.

Ensimmäisen vuoden tilinpäätös on ollut vaatimaton. Tuloja on ollut vain jäsenmaksuja 58 mk ja lahjoituksia 129 mk. Kun vuoden "kulungit" ovat olleet 186,20 mk, niin voitoksi on jäänyt 20 penniä. Toisena toimintavuotena on saatu kaupungilta avustusta 300 markkaa määräyksellä käyttää se virkistykseen. Jäsenmaksukin oli nostettu 1,50 mk ja kun uskottiin saatavan myös muita avustuksia, niin tehtiin jo talousarvio 870 markkaa. Arvio oli liian varovainen, sillä vuoden tulostase osoitti jo 1.780,17 markkaa.

Kun yhdistyksen johtokunnassa on alusta alkaen ollut vanhoja kunnallismiehiä ja naisia, niin on yritetty vaikuttaa myöskin yhteiskunnallisiin asioihin. Vuonna 1968 oli jo tehty aloite vanhusten asuntojen rakentamiseksi Niinivaaralle.

Toimintaa on alkuvuosina haitannut toimitilojen puute. Kokouksia on jouduttu pitämään baareissa ja jopa johtokunnan jäsenten kotona. Johtokunta on kääntynyt Joensuun Työväenyhdistyksen ja kaupungin puoleen toimitilojen saamiseksi. Toiminta onkin vakiintunut työväentalolle yleisten kokousten osalta, mutta johtokunta oli kokoontunut edelleen baareissa. Huoneistokysymys ratkesi lopullisesti kun kaupunki luovutti Sairaalakatu 27:ssä olevan Kerhotalon eläkeläisjärjestöjen käyttöön. Kun yhdistyksen johdossa oli pari vuotta pappi, niin toiminta on aluksi ollut hyvin uskonnollisella pohjalla. Kokoukset on aloitettu ja lopetettu virrenveisuilla.

Vaikka kaikki eläkkeensaajajärjestöjen keskusliitot ovatkin syntyneet poliittisten puolueiden toimesta, niin yhdistykset ovat tavallaan epäpoliittisia. Pöytäkirjoista löytyi vain yksi pykälä vuodelta 1971, jolloin sihteeri on kirjoittanut, että "Keskusteltiin eläkkeensaajain poliittisesta kannasta". Mitä lienee keskusteltu, mutta näyttää siltä, että sihteeri on luopunut sen jälkeen koko yhdistyksestä.

Jäsenistö

Yhdistyksen jäsenmäärässä on vuosien kuluessa tapahtunut huomattavia heilahduksia. Kuten tuolla alussa mainitsin, oli ensimmäisen vuoden jäsenmäärä vain 58. Myöskin toinen vuosi oli vielä hiljaiseloa, mutta sen jälkeen jäsenmäärä kasvoi hyvin nopeasti. Kolmantena vuonna lütyi jo 185 uutta jäsentä ja vuoden 1970 lopussa oli jäsenmäärä jo 317 jäsentä. Suurimmillaan jäsenmäärä

oli 1974. Toimintakertomuksessa mainitaan "että jäsenmaksunsa maksaneita oli vuoden lopussa 729 ja rästiläisiä peräti 380", joten jäsenluettelossa on ollut yli 1.000 jäsentä. Seuraavana vuonna onkin poistettu rästiläisiä 120. Jäsenmäärä on sen jälkeen vakiintunut 400–500 jäsenen määrään.

Nuo suuret heilahdukset jäsenmäärässä alkuvuosina ovat todennäköisesti johtuneet siitä, että kaupungissa oli vain kaksi eläkkeensaajayhdistystä ja kun yhdistys harrasti hyvin paljon retkeilyä, niin maksettiin muutaman markan jäsenmaksu ja siten päästiin retkelle mukaan.

Vuoden 1989 lopussa oli jäsenmäärä 299 naista ja 231 miestä, eli yhteensä 530 jäsentä.

Kerhot ja juhlat

Kerhotoiminta on eläkkeensaajayhdistyksissä eräs merkittävin toimintamuoto ja sitä se on ollut yhdistyksessämmekin. Jo perustavassa kokouksessa hyväksytyssä toimintasuunnitelmassa on päätetty perustaa "ompeuseura". Opintokerho on myös ollut esillä, mutta ohjaajan puuttuminen on ollut sen perustamisen esteenä. TSL:n alainen opintokerhotoiminta on käynnistynyt 70-luvulla. Siitä lähtien on koko ajan ollut toiminnassa käsityö- ja askartelu; kuntoilu- ja tanhukerhot. Kerhojen lukumäärä on lisääntynyt jatkuvasti. Nykyisin toimii yhdistyksessä seuraavat ryhmät: pelimannit; laulukuoero; joukkolausuntakuoro; kansantanssi; piirileikit- ja senioritanssit; askartelu- ja käsityökerhot; miesten voimistelu; jumppakerho; lauluryhmä "Viisun virittäjät" ja hengellinen kerho. Lisäksi harrastetaan keilailua keilahallissa.

Ohjelmaryhmät ovat yhdistyksen toiminnassa tärkeitä senkin vuoksi, koska yhdistyksen juhlat toiminta on ollut hyvin vilkasta. Sen jälkeen kun yhdistys pääsi vakinaisesti toimimaan Kerhotalossa, on pidetty talvikaudella ohjelmallinen tilaisuus yleensä joka toinen maanantai. Tilaisuuksissa suorittavat omat ryhmät ohjelmaa ja lisäksi on kutsuttu eri alojen luennoitsijoita kertomaan asioista yhteiskunnan eri aloilla. Nämä tilaisuudet eivät ole pelkkiä juhlia, vaan näissä tilaisuuksissa annetaan jäsenille tietoa asioista, joita piirin ja liiton sisällä tapahtuu, sekä selvitetään myöskin eläkeasioita ja eläkkeensaajien verotusta.

Retkeily

Retkeily ja matkailu on ollut yhdistyksen toiminnassa alkuaajoista lähtien. Pöytäkirjoja lukiessa on voinut havaita, että lähes joka ko-

kouksessa on käsitelty retkiasioita. Alkuaikoina oli retken järjestäminen annettu jonkin johtokunnan jäsenen tehtäväksi. Myöhemmin on jo valittu matkailutoimikunta ja viimeisen kymmenen vuoden aikana on matkojen järjestäminen ollut yhden henkilön tehtävänä, vaikka johtokunta päättääkin matkoista. Matka-asiamiehenä on tänä aikana toiminut hyvällä menestyksellä Tauno Parkkinen.

Pääosa retkistä on tehty toisten eläkkeensaajayhdistysten vieraisiksi, mutta oman piirin ja liiton juhlat ovat aina olleet mukana matkustamisessa. Maan rajojen ulkopuolellekin on usein matkailtu, etupäässä naapurimaihin Ruotsiin ja Neuvostoliittoon, mutta myöskin Romanian ja Bulgarian terveystmatkat olivat alkuaikoina hyvin suosittuja.

Yhdistyksen johto

Puheenjohtajina ovat 25 vuoden aikana toimineet: Elis Manninen 1965–1966; Arvi Drockila 1967–1970; Matti Ropponen 1971–1978; Tauno Parkkinen 1979; Tommi Moilanen 1980–1982 ja Arvo Heiskanen 1983 ja edelleen.

Sihteereinä: Matti Nevalainen 1965–1968, Matti Tolvanen 1969–1970; Tauno Tolvanen 1971 vain kolmen kokouksen aikana ja sen jälkeen Toivo Räisänen 1971–1980; Väinö Lihavainen 1980–1987; Veikko Kärkkäinen 1988 vain 3 kk:n ajan, joten sinä vuonna sihteerin tehtäviä hoiti varasihteeri Toini Keronen ja Vilho Jormanainen 1989 ja edelleen.

Rahastonhoitajina: Matti Nevalainen 1965–1970; Maire Hyttinen 1971–1979; Toini Keronen 1980–1983; Arvo Makkonen 1984–1988 ja Erkki Saastamoinen 1989 ja edelleen.

Johtokunnan jäsenet: Olen poiminut tähän luetteloon johtokunnan jäsenistä ne, jotka ovat olleet johtokunnassa ainakin kuusi vuotta ja laskenut aikaan mukaan myös kulumassa olevan vuoden, koska jäsenet valitaan koko vuodeksi. Einari Pietarinen on ollut johtokunnassa 13 vuotta, 12 vuotta olleet: Arvi Drockila, Maire Hyttinen, Väinö Lihavainen, Katariina Rajakko, Tauno Parkkinen ja Toivo Halttunen. 10 vuotta: Arvi Makkonen ja Arvo Heiskanen. 8 vuotta: Tauno Hopponen, Vieno Tuure, Alli Muona ja Väinö Miinalainen. 6 vuotta: Tommi Moilanen ja Arni Miinalainen. Hyvin pitkä on se nimiluettelo, jotka ovat ahertaneet johtokunnassa ainakin muutamia vuosia.

Jäsenkirjureina lienevät aikaisempina vuosina toimineet

joko sihteeri tai rahastonhoitajat, koska maininnat löytyvät vain kahdesta: Toivo Räsänen ja Tauno Rita.

Edellä on lueteltu vain johtokunnassa "istuneet". Yhdistyksen elävästä ja virkeästä toiminnasta kuitenkin hyvin suurelta osalta vastaavat ohjelmaryhmien "vetäjät", jotka ovat osallistuneet järjestetyille liiton kursseille ja monet jaksaneet toimia tehtävissä useiden vuosien ajan. Samoin tunnustus on annettava ryhmissä mukana olleille. On hyvin suuri se joukko, joka jaksaa usean keran viikossa tulla harjoituksiin. Heidän avullaan ja toiminnallaan yhdistys pysyy pystyssä ja näkyy ulospäinkin toimivana. Opinto-kerhojen paperisodasta on aina ollut huolehtimassa opintosihtööri, jonka työlle on annettava suuri merkitys.

Eräs merkittävä toimihenkilöryhmä on yhdistyksen emännät. Heidän toimintansa näyttää yleensä kertomuksista unohtuneen, vaikka he juuri tekevät meidän tilaisuuksissamme ehkä usein raskaimman ja vaativimman tehtävän. Tavallisesti vuosittain valitaan kolme emäntää ja he huolehtivat tilaisuuksissa kahvinkeitosta ja myöskin tarvikkeiden hankinnasta.

Yhdistyksen toiminnassa on vielä eräs ryhmä, joka tekee jäsenten keskuudessa hyvin merkittävää työtä. Usein se unohtetaan näissä virallisissa tilaisuuksissa, koska se ei näy ulospäin. Se on "ystävänpalvelu". Meillä on joukko uhrautuvia henkilöitä, jotka käyvät auttamassa päivän askareissa ja muissa välttämättömissä tehtävissä sellaisia jäseniä, jotka omassa kodissaan tarvitsevat apua. Tähän työhön tarvittaisiin edelleen lisää työstä kiinnostuneita ihmisiä.

Yhdistyksen toiminnoista kerrottaessa ja siinä mukana olleita esiteltäessä ei voida unohtaa henkilöä, joka on seurannut yhdistyksen toimintaa koko sen toiminnan ajan, nim. yhdistyksen tilintarkastajana on alusta pitäen ollut **Nelly Pietarinen**.

Lopuksi

Yhdistyksen 25-vuotisesta toiminnasta ei ole näin lyhyessä katsauksessa mahdollista kertoa kaikesta siitä mitä vuosittain on tapahtunut. Eri ryhmien "vetäjät" ovat kertoneet toiminnastaan yksityiskohtaisemmin omassa katsauksissaan.

Johtokunta toivoo yhä useamman jäsenen tulevan mukaan ohjelma- ja harrasteryhmiin ja muutoinkin viihtymään tilaisuuksissamme Kerhotalossa ja kesä kautena meidän käyttöömmä edelleen kuuluvassa Linnunniemessä.

Arvo Heiskanen

PELIMANNIRYHMÄN PERUSTAMINEN V. 1978

Tulin yhdistyksen jäseneksi v. 1978. Silloinen puheenjohtaja Matti Ropponen ja Matin sairastuttua senaikainen varapuheenjohtaja Tauno Parkkinen pyysivät, että minä musiikinharrastajana perustaisin yhdistykselle soittoryhmän. . . KUULUTIN ASIASTA yleisessä tilaisuudessa ja pyysin halukkaita musiikinharrastajia tulemaan mukaan ja ilmoittautumaan liikkeessäni Siltakatu 18, olin silloin vielä työelämässä mukana. Vain Väinö Miinalainen ilmoittautui. Väinö sanoi osaavansa soittaa hanuria ja tenoribanjoa. Sovittiin, että minä tulen viulun kanssa heidän kotiinsa katsomaan ja kokeilemaan mitä osataan. Totesimme että banjonsoitto käy hyvin, mutta hanuri ei niin hyvin. Nythän meitä oli siis kaksi soittajaa, mutta sillä voimalla ei vielä saada mitään aikaan. Päätin kääntyä pyynnölläni Eino Neuvosen puoleen, sillä olin hänen kanssaan soittanut aikaisemminkin. Eino Neuvonen suhtautui asiaan hie- man epäröiden mutta myönteisesti. Niin lähti alkuun pelimanniryhmä ja perustamispäiväksi merkittiin 15.11.1978, joka päivä myös ilmoitettiin Työväen Musiikkiliitolle.

Puheenjohtajaksi tuli sittemmin Tommi Moilanen, joka piti erikoisen suuressa arvossa pelimanniryhmää. Hänen mielestä se antoi koko yhdistyksen toiminnalle erikoisen sävöyksen ja muunkin toiminnan innoittajan. EKL:n järjestämille pelimannikursseille käyntiä Tommi piti erikoisen toivottavana, koska se antoi valmiuden myös liiton tilaisuuksissa esiintymiseen.

Tommin sairastuttua kävivät pelimannit hänen kotonaan soittamassa ja näin tuomaan vaihtelua arkipäivään.

Olemme oleet kovin ahkeria harrastajia. Tilastojen mukaan on meillä ollut vuosittain jopa 48 harjoituskertaa ja 32 esiintymistä. Yhdistyksen tilaisuuksia on tänä lähes 12 vuoden aikana ollut yli 300 joissa pelimannit ovat esiintyneet. Tällä hetkellä kuuluu soittajistoon kahdeksan soittajaa: Arvi Makkonen, viulu, Reino Lavikainen, viulu, Toimi Immonen, viulu, Eino Neuvonen, harmonikka, Pentti Huikuri, mandoliini ja banjo, Terho Tuominen, klarinetti, Väinö Miinalainen ja Vilho Jormanainen, tenoribanjo.

Tässä on kerrottu pelimanniryhmän alkutaipaleesta ja tämänhetkisestä tilanteesta.

Toiminta on jatkuu ja toivon mukaan yhtä innostuneissa merkeissä kuin tähänkin asti.

Arvi

LAULUKUORON VAIHEITA

Eläkkeensaajain Yhdistyksen kerhotoiminta laulukuoron osalta alkoi vaatimattomissa merkeissä. Olin tullut yhdistyksen pelimanniryhmään mukaan, joten tuntui luonnolliselta, että soittamisen mukana tuli myös laulu. Aluksi kuoro käsitti vain muutamia laulajia, joiden kanssa laulettiin yksinäisesti. Olin ensimmäisillä kuorolaulun kursseilla jo 1980 ja sitten oikein kuoro- ja ryhmälaulun päivillä Rajaniemessä 15.–20.10.1981. Sen jälkeen saatiin kuoroon lisää laulutaitoisia jäseniä, joten voitiin ruveta harrastamaan laulua jo kaksinäisestikin ja vaikeimpia lauluja. Kuoro on laulellut

aina omissa ohjelmallisissa tilaisuuksissamme, samoin piirin juh-
lilla ja myös osallistunut aina yhteiseen suurkuoroon Liiton juhli-
la.

Tärkein ja suurin tapahtuma kuoron osalta oli 28.–29.5.1969 pidet-
ty ”EKL-sävel 89” musiikkitapahtuma Kuopiossa, jossa kuoro oli
esiintymässä peräti viidessä lauluesityksessä. Laulukuoro-
esitys edellytti useampiäänistä laulua. Viihdekuoro-esityk-
sessä laulettiin yksiaänisesti ja samoin Lauluryhmä-esityk-
sessä oli yksiaäniset lauleimat. Näiden lisäksi meillä oli kaksi esi-
tystä ryhmässä Omat sävellykset. Ne olivat Aino Nykä-
sen sanoituksiin Eino Neuvosen ja Väinö Miinalaisen säveltämät
laulut. Kaikki esitykset arvioitiin. Kuoro menestyi mielestämme
hyvin, sillä saimme neljä hopeaa ja yhden pronssin.

Toivomme kuoroon edelleen lisää laulajia, joten tervetuloa vain
rohkeasti mukaan laulamaan.

Eino Neuvonen

TANHUTOIMINTA

Aloimme herätellä Eläkkeensaajain Yhdistyksen tanhutoimintaa
jo v. 1975. Silloin ei vielä ollut Kerhotalolla paikkaa, eikä edes
minkäänlaista musiikkia. Vapaaopistolla oli varattu tanhuryhmille
aika, mutta aina ei ollut sen käyttäjiä. Kävimme siellä kaikki yhdis-
tykset yhdessä, kun ei ollut eri yhdistyksille vuoroja. Sinä kevää-
nä kävimme vain muutamia kertoja. Puheenjohtaja Matti Roppo-
nen oli asiasta hyvin kiinnostunut, jotta saisimme lisäohjelmia tilai-

suuksiimme, mutta "porukka" ei ollut vielä kasassa. Jumppatoiminta oli alkanut ja Jenny Muttonen ja Toivo Räisänen vetivät ryhmää ja meistä muutama tyttö uskaltautui jäädä jumpan jälkeen harjoituksiin. Aloitimme pienillä piirileikeillä, kun ei ollut muuta materiaaliakaan. Hain kaupungin kirjastosta "kisapirtti" -nimisen kirjan ja piirileikkiopas vihkosia. Kun musiikki puuttui, niin aloitimme oman laulun ja rallatuksen tahdissa ja hyvin hauskaa se olikin.

Ensimmäinen tanhuohjaajakurssi oli Pajulahdessa 4.—9.10.1976 ja minut laitettiin sinne. Ohjaajana oli Orvokki Komulainen. Saimme ostaa sieltä opasvihkosia ja hänen nauhoittamansa kasetin. Kun sain kurssilta alkutiedot, niin sitten se alkoi ryhmän kokoaminen. Aluksi ei uskallettu juhliin esiintymään, mutta kun saimme lisäkursseja, niin siitä se lähti käyntiin. Suuriakin tapahtumia on ollut paljon, mm. Helsingin jäähallissa, Lahden kulttuurijuhlat, perinnejuhlat Mikkelissä, piirijuhlat Nurmeksessa ja esiintymiset Ruotsissakin, sekä monet monet muut.

Aika tekee tehtävänsä, meitä alkuperäisiä tanssijoita on enää vain muutamia. Siitä on 15 vuotta, kun aloitimme, nyt vain seuraamme sivusta. Nyt on uusi uljas ryhmä jatkamassa aloittamaamme työtä. Toivomme heille kaikkea hyvää, sekä uhrautuvaa mieltä palkatonta työtä yhdistyksen ja sen jäsenten hyväksi.

Kiitollisuudella muistellen KATI

VIISUN VIRITTÄJÄT -KERHO

Oli vuosi silloin -kahdeksankuu,
olin yhdistyksessä "nuori" ja uus.
Sanoi Miinalaisen Anni mulle: Älä sie Aino asia uus.
Lukekaatte, laulakaatte. Tulloo siihen tyttöläitä.
Tuli ensin Tuuren Vieno, Hilka Parkkinen palasi.
Ensin vähän epäröivät "Mikä lienee homman nimi".
Pellikan Lahja ei pelännyt, eikä Sirkka Jääskeläinen.
Anja Heiskanen alussa, siirtyi sitten siestan pitoon.
Matti yksin miehen puoli, nykynimeltä Nykänen.
Sanat minulla sakosi, säveleitä sihaelin Matti haitarin halasi.
Laulut monet lallatettiin, tuli miehiä mukahan.
Tauno Hirvonen hirvisi, Siiri Sormusen sukua.
Nätti olis näyttämöllä, ketsihin kun kerkiäisi.
Siinä syntysanat sille. Vieno Kinnunen vilahti,
vielä joukon jatkeheksi.
Varovasti Kauko Varvas, akkasakkihin aluksi.

Eipä empinyt enempi, Tauno Parkkinen pahasti.
Nyt on koossa yksitoista, harrastettu monenmoista.

Tänä päivänä juhlimme vuosia, oma yhdistys nuori ja vapaa.
Sinä ymmärrät ukkoo ja muoria, läsnäolosi vireyden takaa.
Käy nuoruus ja vanhuus käsikkäin,
siksi juhlimme yhdessä tänään näin.
Sinä Eläkkeensaajain Yhdistys Elä kauan — vieläkin kauemmin.
Täällä uskomme kasvaa tuleviin, voimat etsimme vaikeuksiin.

Aino Nykänen

KÄSITYÖKERHO

Nappäräsormisille, virkeämielisille ja muuten vain luoville eläkeläisille tarjoo mielekästä toimintaa käsityökerho.

Kerhon tarkoitus on käsitöiden ohella tarjota eläkeläisille ajan vietettä, ihmissuhteita, juttuseuraa ja pitää yllä taitoja jotka on elämänvarrella hankittu.

Käteville käsille kertyy työtä mm. kankaankudonnasta, virkkamisesta, ompelemisesta, neulomisesta ja puutöistä. Aivan uusia ulottuvuuksia perinteiselle käsityölle antaa mm. silkkimaalaus, paperiaskartelu, himmelinteko, tilkkutyöt ja onpa joukossa ollut jokunen taidemaalariakin.

Käsityökerholaiset ovat uskollisia kerhossa kävijöitä. Harvempi kesken leikin lopettaa mutta, elämänkaaren loppupuolelle liittyvää luonnollista poistumaakin on kohdattu. Sekä miehiä, että nai-

sia kokoontuu n. 15—20 henkilöä kaksikertaa viikossa Pikku Bomballa Niinivaaralla ja Sepänkadun kerhuhuoneella. Kun näinkin iso porukka ahertaa kaksi tuntia kerralla syntyy paljon jälkeä. Tuotokset sijoitetaankin järkevästi yhdistyksen myyjäisiin ja eläkeläisten yleisötilaisuuksien arpajaispalkintoihin. Uuras ahertaminen ei ole mennyt hukkaan. Vaivan palkaksi on kerho saanut tuloilla hankittua saumurin ja ompelukoneen. Vuosittainen näyttely piristää arkista aherrusta ja antaa uutta pontta jatkolle.

Vuodesta -84 on kerhoa vetänyt Anni Miinalainen joka peri manttelin Elsa Päiviseltä. Anni Miinalainen on entinen ompelija ja käynyt lisäksi EKL:n askartelukerhonohjaajakurssin vuonna -84 Läpikäytävän kurssikeskuksessa.

Anni Miinalainen

HENGELLINEN KERHO

Pikku Bomballa lauantai aamupäivisin kokoontuva hengellinen kerho on työväen ensimmäinen hengellinen kerho. Kerhoa ovat vetäneet vuodesta -84 lähtien Hulda Karvinen ja Anni Miinalai-

nen. Kerhossa on käynyt noin 15–20 henkilöä. Tyyne Pennanen, Elsa Mustonen, Sirkka Jaaskelainen ja Väinö Miinalainen on myös kurssitettu hengellisin kerhon vetäjiksi.

Kerhossa luetaan ääneen hengellistä kirjallisuutta ja lauletaan hengellisiä lauluja ja virsiä. Lauluja säestävät yhdistyksen omat muusikot Pentti Huikuri, Leo Piipponen ja Väinö Miinalainen. Oi-va pullapeukalo Hulda Karvinen on huolehtinut lauantaisin suuhunpantavasta kahvitarjoilussa.

Pappisvierailut ja sultsinajuhlat piristävät kerhon toimintaa. Sultsinat ja pirakat juhliin pyöräytetään tietenkin omin käsin talkoilla. Hengellisen kerhon pikkujoulut ovat olleet erittäin runsas ohjelmaisia ja keränneet jopa 50 eläkeläistä virittäytymään joulun tunnelmaan. Myös Äitienpäivän juhlistaminen on kuulunut perinteisesti kerhon toimintaan.

Anni Miinalainen

ELÄKKEELLE HAAVEILEVA ELÄKELÄINEN

Kesällä 1975 tultuani eläkeikään ja ollessani sanomalehti Pohjois-Karjalan asiameiesten matkalla Romanian Mamaajalla, Joensuun Eläkkeensaajain yhdistyksen silloinen puheenjohtaja Matti Ropponen sai minut liittymään yhdistyksen jäseneksi. Syyskokouksen henkilövalinnoissa Mattin röyhkeydellä "savustettiin" intriikeihin syyllistynyt jäsen ja minut valittiin hänen tilalleen. Sain vihat niskaani, kun suostuin, mutta Matti se vasta oli helisemässä, kun tämä pois potkitti koko energiansa ja kielevyytensä omisti "toriuutisissa" puheenjohtajan mustaamiseen. Perättömien juttujen levittäjä oli joutua oikeuteen, mutta se kuitattiin kuitenkin vain yhdistyksestä erottamisella. Tapaus on ainutlaatuinen yhdistyksemme historiassa. Aika parantaa haavat, muutama päivä sitten erotetulta sain ystävänpäivän tervehdyksen.

Eläkepäiviä odotellessa haaveilin, että nyt tämä poika omistaa koko lopun elämänsä harrastustensa pariin. "Kissan viikset", pitkäaikainen ammattiosaston rahastonhoitajana olo, toi sellaisen viran myös piirissä ja se oli otettava aivan keskellä tilikautta. Yli kymmenen vuotta taisi niissä hommissa vierähtää. Mieluisinta harrastusta näyttelimestä en kuitenkaan hevillä luovuttanut. Vuotta vaille kuusikymmentä sitä kesti, kunnes ikä ja terveys toi siitä lopun.

Yhdistyksen puheenjohtajana olonsa aikana Tommi Moilanen toi nuoruutensa harrastuksen joukkolausunnan jäsentemme harjoituksiin. Montakohan runoa me harjoittelimme esityskuntoon hänen aikanaan. Näiden harjoitusten lisäksi harteilleni tuli pienten sketsien harjoitukset iltamiimme. Innokkaimpina innoittajina olivat Siiri Sormunen ja Tauno Hirvonen. Myöskin touhussa olivat vahvasti mukana Anni ja Väinö Miinalainen sekä Tyyne Varonen ja Veikko Rouvinen sekä monta muuta. Tommi Moilasan kuoltua jäi lausuntakuoro harjoitukset minun varaan. "Alakasvillisuutena" on tullut monta muuta. Opintokerhot, kurssit, opintojärjestöt sun muut. Kotioloni ovat muuttuneet siten, että yksin eläjänä, itseni ja Rikun hoito jonkunlaisessa raameissa pysyisi vie ajastani suurimman ajan. Siksi olen päättänyt jäädä viimeinkin eläkkeelle ja samuksissa olleiden harrastusteni pariin.

Joensuussa 21.3.1990

Väinö Lihavainen

MATKOJEN VETÄJÄN MIETTEITÄ

Eläkeläisyhdistyksillä on yksi yhteinen harrastus. Se on matkustaminen, tehdään retkiä vaikka naapuriyhdistyksiin, usein kutsutuina vieraina. Joensuun Eläkkeensaajain yhdistys on ollut "leikissä" mukana koko olemassaoloajan. Kotimaan matkoilla on linja-auto ollut poikkeuksetta paras kulkuneuvo, ja myös matkanvetäjän osuus on retken onnistumiselle ratkaiseva. Yksitoista vuotta sitten silloinen yhdistyksen puheenjohtaja Tommi Moilanen syyskokouksen henkilövalintojen yhteydessä ehdotti, että valittaisiin erityinen matka-asiamies vuoden matkojen vetäjäksi. Ehdotti siihen allekirjoittanutta ja perusteli ehdotustaan siten, että Parkkisen "Tasu" on entinen kuljettaja ja hänellä on "sormituntuma" kaikkiin kuljetusliikkeisiin ja lisäksi hän on aikaisemmassa ammatissaan kouluuntunut erilaisten ihmisten käsittelyyn. Tämä "virka" on sitten periytynyt tähän päivään saakka.

Haluan tässä tuoda "saavutuksiani" pähkinänkuoressa esin. Päälimmäisinä ovat olleet retket piirin moniin yhdistyksiin, mutta myös piirin ulkopuolelta tulleisiin kutsuihin on mielihyvin suostuttu.

Piirin kesäjuhlat, talvipäivät ja pilkkikilpailut ovat aina olleet mieluisia retkikohteita. Kesäjuhliin on ollut pakko varata jopa kolme autoa, sillä ilmaisia matkustajia kertyy helposti.

Liiton erilaisissa tapahtumissa on aina oltu mukana esiintyjänä ja turisteina. Matkoja on tehty Liiton omiin kurssikeskuksiin, useihin kaupunkeihin, Ähtärin eläinpuistoon ja Sallan tunturien ruskaan on tutustuttu peräti kahtena syksynä. Unohtaa ei sovi matkoja Ruotsiin, "rasvamatkoja" Haaparantaan ja pohjoismaisiin eläkkeensaajien tapaamisiin Tukholmassa. Itäiseen naapuriin on tutustuttu Muurmanskissa, Leningradissa, Petroskoissa, Viipurissa

ja Tallinnassa. Retkillä on vuosittain ollut osanottajina 600—800 jäsentä.

Jotkut ehkä vähättelevät sitä henkistä ja ruumiillista hyötyä, mitä nämä matkat tuovat. Olen kuitenkin sitä mieltä, että toistensa tapaaminen, tuntemattomaan tutustuminen ja uusien ystävien löytäminen ovat sitä "sydämensivistystä", jota tämä vanheneva ikäluokka kaipaa. Samoin myöskin tanssiminen ja "humppaaminen" on monen mielestä tarpeetonta, mutta nykyajan lääkärit ovatkin sanoneet, että se on vanhuksille parasta ja rentouttavaa jumppaan verrattavaa liikuntaa.

Tauno Parkkinen

Yhdistys kokoontuu kesäisin Linnunniemen huvilassa.

"Visun Virittäjät" harjoituksissa.

Miesten voimistelua on yhdistyksessä harrastettu jo 10 vuotta.

**101 vuotias Joensuun Työväenyhdistys
toivottaa onnea ja menestystä
Joensuun Eläkkeensaajain yhdistykselle**

Kuva yhdistyksemme 100-vuotisjuhlasta. Puheenjohtaja Matti Puhakka kiittää veteraaneja vuosikymmenten työstä.

TALOLLA TAPAHTUU

Joensuun Työväentalolla järjestetään erilaisia tilaisuuksia, tapahtumia, tapaamisia yms.

Tilaisuuksista ilmoitetaan viikottain POHJOIS-KARJALA-lehdessä "TALOLLA TAPAHTUU" otsikon alla.

Toivotamme kaikki tervetulleiksi mukaan. Tilaisuuksissa on kahvitarjoilu!

TAVATAAN JOENSUUN TYÖVÄENTALOLLA, os. Kaupak. 32, II krs, (käynti tilaisuuksiin Anttilan puoleisesta päädyistä.)

TERVETULOA MUKAAN!

JOENSUUN ELÄKKEENSAAJAT RY

30- VUOTISTAIVAL

YHDISTYKSEN PERUSTAMISVAIHEET

Huhtikuun 4 päivänä 1965 kokoontui parikymmentä joensuulaista eläkkeensaajaa perustamaan Joensuuhun eläkkeensaajain yhdistystä. Tosin jo vähän aiemmin oli keskusteltu pastori, kansanedustaja, Eelis Mannisen kotona eläkkeensaajain yhdistyksen perustamisesta Joensuuhun.

Varsinaisessa perustavassa kokouksessa olivat läsnä: Arvi Drockila, Unto Silvonen, Eelis Manninen, Lempä Lamberg, Antti Kurki, Paavo Linervo, Rurik Haverila, Matti Nevalainen, Tauno Rautiainen, Hilja Helminen, Kalle Kempainen, Leena Rautiainen, Anna Taskinen, Anna Karppinen, Anna Rautiainen, Katri Kosunen, Lydia Ollikainen, Helmi Niiranen ja Uki Voutilainen.

Perustavassa kokouksessa yhdistyksen nimeksi hyväksyttiin: Joensuun Seudun Kansaneläkkeensaajat ry ja säännöiksi Kansaneläkkeensaajien Keskusliiton mallisäännöt, johon keskusliittoon yhdistys liittyi jäseneksi.

Keskusliiton nimen muututtua Eläkkeensaajien Keskusliitoksi muutettiin yhdistyksen nimeksi vuonna 1967 Joensuun Eläkkeensaajain Yhdistys ry ja vuonna 1993 Joensuun Eläkkeensaajat ry.

Yhdistyksen toiminta oli ensimmäisenä toimintavuonna hyvin vaatimatonta. Toimintasuunnitelma oli lyhyt, sen tärkeimpänä asiana oli jäsenhankinta. Kokouksia päätettiin pitää kerran kuukaudessa ja kokouksiin pyrittiin saamaan alustus keskusteltavaksi. Tärkeimpinä asioina pidettiin eläkeläisten asioiden hoitaminen. Ompeluseura päätettiin perustaa heti ja myös retkeily otettiin ohjelmaan.

Perustamisvuoden lopussa yhdistyksen jäsenmäärä oli 58 jäsentä, ja kun jäsenmaksu oli markka vuodessa, ei taloudellinen tuloskaan ollut kehuttava. Eläkkeensaajien asioita kuitenkin ryhdyttiin ajamaan tarmokkaasti. Jo ensimmäisen kuukauden aikana lähetettiin linja-autoliikennöisijöille kirje kansaneläkkeensaajien automaksujen alentamiseksi paikallisliikenteessä. Kirje ei kuitenkaan johtanut tulokseen. Heti perään päätettiin, että kansanedustaja Eelis Manninen tekee eduskunta-aloitteen ilmaisen radioluvan saamiseksi 65 vuotta täytäneille. Aloite ei johtanut tulokseen.

Yhdistyksen toimesta on pyritty vaikuttamaan myös vanhusten asuntojen rakentamiseen Niinivaaralle. Aikakirjat eivät kerro tarkalleen, kenen toimesta Niinivaaralle on rakennettu kymmenittäin vanhusten asuntoja ja myös kovin suosittu Suvituulen palvelukeskus. Kun yhdistyksessä kuitenkin on aina ollut mukana myös kunnallisia vaikuttajia, voi hyvinkin olla, että myös Niinivaaran vanhusten asuntojen hankkeissa heidän sormensa ovat olleet mukana pelissä.

Yhdistyksen ensimmäisen vuoden tilinpäätös on ollut vaatimaton. Tuloja on ollut vain 58 markkaa ja lahjoituksia 129 markkaa. Kun vuoden "kulungit" ovat olleet 186,80 markkaa, on voitoksi jäänyt peräti 20 penniä,

Toisena toimintavuonna on kaupungilta saatu avustusta 300 markkaa määräyksellä käyttää se "virkis-

tykseen." Jäsenmaksukin oli nostettu jo puoleentoista markkaan, ja kun uskottiin saatavan myös muita avustuksia, niin talousarviokin tehtiin jo 870 markan määräiseksi. Arvio oli kuitenkin liian varovainen, sillä vuoden tulos osoitti jo 1.780 markkaa vlijäämää.

Yhdistyksen toimintaa sen alkuvuosina on haitannut toimitilojen puute. Kokouksia on pidetty baareissa ja jopa johtokunnan jäsenten kodeissakin. Johtokunta on kääntynyt myös Joensuun Työväenyhdistyksen ja kaupungin puoleen toimitilojen saamiseksi. Toiminta onkin vakiintunut pitkäksi aikaa työväentalolle yleisten kokousten osalta, mutta johtokunnan kokoukset on edelleenkin jouduttu pitämään baareissa ja johtokunnan jäsenten kodeissa. Huoneistokysymys ratkesi lopullisesti Joensuun kaupungin ostettua Kerhotalon Sairaalakatu 27:stä ja luovutettua sen eläkeläisjärjestöjen käyttöön 1970 luvun alkupuoliskolla.

Yhdistyksen alkuvuosien toiminnan pohjavireen on luonut puheenjohtajana toiminut pappi. Niinpä yhdistyksen tilaisuudet onkin aina aloitettu ja päätetty virrenveisuulla, kulloinkin tilanteeseen soveltuvalla virrellä.

JÄSENISTÖ

Yhdistyksen jäsenmäärässä on vuosien kuluessa tapahtunut huomattavia heilahteluja. Yhdistyksen kahden ensimmäisen vuoden jäsenmäärät ovat olleet hiljaisen kehityksen aikaa. Kolmantena toimintavuotena yhdistykseen liittyi jo 185 uutta jäsentä ja vuoden 1970 lopussa jäsenmäärä oli jo 317 jäsentä. Suurimmillaan jäsenmäärä oli 1974. Mainitun vuoden toimintakertomuksessa mainitaan, että jäsenmaksunsa maksaneita jäseniä oli vuoden lopussa 729 ja rästiläisiä peräti 380 jäsentä. Näin

jäsenluetteloissa on enimmillään ollut runsaat 1000 jäsentä. Vuonna 1975 on jäsenluetteloista poistettu 120 rästikäistä. Tämän jälkeen jäsenmäärä on vakiintunut 500-600 sadan välille.

Suuret heilahtelut jäsenmäärissä alkuvuosina ovat todennäköisesti johtuneet siitä, että kaupungissa oli vain kaksi eläkkeensaajayhdistystä ja kun yhdistys harrasti paljon retkeilyä, niin retkelle mukaan tulijat liittyivät yhdistyksen jäseniksi ~~jäsenmaksuun~~ mukaan edullishintaiselle matkalle, mutta jättivät seuraavana vuonna jäsenmaksunsa maksamatta.

Vuoden 1994 lopussa oli jäsenmaksunsa maksaneita jäseniä 530, joista tehtiin myös tilitys liitolle ja piirijärjestölle.

JUHLAT JA KERHOTOIMINTA

Juhlat ja kerhotoiminta on alusta alkaen ollut yhdistyksen toiminnan kulmakiviä. Erilaisia juhlatilaisuuksia on vuosittain useita. On äitienpäivä, on isänpäivä, on itsenäisyyspäivä ja vapunpäivä sekä kesä- ja talvitoimintakausien päättäjäiset ja niiden aloitustilaisuudet.

Äitienpäivänä kukitetaan äidit ja isänpäivänä isät. Viime vuosina äitienpäivän ohjelmasta ja tarjoilusta ovat huolehtineet isät ja vastaavasti isänpäivänä äidit. Muiksi yhteisiksi kerhopäiviksi ovat vakiintuneet joka toinen maanantai tilaisuus Kerhotalossa talvisin ja joka maanantai Linnunniemen huvilassa kesäisin.

Varsinaisen kerhotoiminnan rungon ovat vuosien aikana muodostaneet opintokerhot ja käsityö- ja askartelukerho. Ensiksimainituissa on aika-ajoin ahkerastikin harrastettu hyödyllistä itsensä valistamista ja käsityökerhoissa on valmistettu pääasiallisesti yhdistyksen tilaisuuksissa pidettyjen arpajaisien voitot.

TOIMINTA- JA OHJELMARYHMÄT

Vuosien myötä yhdistyksen toiminnan rungoksi ovat muodostuneet toiminta- ja ohjelmaryhmät. Ohjelmaryhmistä tärkeimmät ovat: kuoro, pelimannit, tanhuryhmä, viihderyhmä, Karoliinat ja miesten joukkolausunta. Mainittujen ohjelmaryhmien esityksiä on nähty yhdistyksen tilaisuuksissa sekä laajemmilla foorumeilla.

Toimintaryhmistä tärkeimmät ovat: käsityö- ja askartelukerho, keilaaajat ja koko jäsenistöä käsitävä matkailu ja retkeilytoiminta. Oman lukunsa ansaitsee myös yhdistyksen hengellinen kerho, joka kokoontuu joka lauantai lämminhenkiseen tilaisuuteensa.

Miesten voimistelu on viime aikoina muuttunut miesten ja naisten yhteiseksi musiikkijumpaksi.

RETKEILY JA MATKAILU

Retkeily ja matkailu on ollut yhdistyksen toiminnassa mukana jo alkuvuosista lähtien. Alkuaikoina matkojen ja retkien järjestämisestä vastasi joku johtokunnan tehtävään nimeämä jäsen, mutta pian kuitenkin nimettiin yhdistykseen matka-asiamies. Tehtävää on vuosikausia hoitanut Tauno Parkkinen. Kuluvan vuoden alusta lukien matka-asiamiehen tehtävät annettiin Hilikka Parkkisen huoleksi, avustajanaan Tauno Parkkinen.

Pääosa matkoista on suuntautunut piirin jäsenyhdistysten vieraisiksi, mutta myös piirin ja liiton tilaisuudet ovat olleet matkojen kohteina. Vuosittain matka-asiamies on järjestänyt myös ulkomaan matkoja ja risteilyjä Suomen lähialueille.

YHDISTYKSEN JOHTO

Yhdistyksen puheenjohtajina ovat nyt 30- vuotistaivaltaan juhlivassa yhdistyksessä aikajärjestyksessä toimineet seuraavat henkilöt:

Eelis Manninen 1965-1967, Arvi Drockila 1967-1970, Matti Ropponen 1971-1978, Tauno Parkkinen 1979, Tommi Moilanen 1980-1982, Arvo Heiskanen 1983-1990, Kullervo Mikkonen 1991 ja Ilmari Sahlman 1992-1995. Monilta puheenjohtajilta terveyden heikkeneminen tai tuonen kutsu on päättänyt puheenjohtajakauden liian varhain.

Sinteereinä ovat toimineet Matti Nevalainen 1965-1968, Matti Tolvanen 1969-1970, Tauno Tolvanen 1971 kolmen kuukauden ajan, Toivo Räsänen 1971-1980, Väinö Lihavainen 1980-1987, Veikko Kärkkäinen 1988 kolmen kuukauden ajan varasihteerinä Toini Kerosen hoitaessa sihteerin tehtävät vuoden loppuun, Vilho Jormanainen 1989-1994 ja nyt vuoden alusta lukien sihteerin tehtäviä on hoitanut Maire Ahde.

Rahastonhoitajina ovat toimineet Matti Nevalainen 1965-1970, Maire Hyttinen 1971-1979, Toini Keronen 1980-1983, Arvi Makkonen 1984-1988, Erkki Saastamoinen 1989-1994 ja nyt vuoden 1995 alusta lukien Lauri Tuononen.

Jäsenkirjureina ovat toimineet tehtävään kulloinkin nimetyt johtokunnan jäsenet. Kauimmin jäsenkirjurina lienee kuitenkin toiminut Tauno Rita.

Aiemmin kirjoitetuista historiikkeista eikä täsmälleen selville ketkä henkiöt ovat toimineet yhdistyksen varapuheenjohtajina. Pitkän päivätyön tässä ominaisuudessa on toiminut ainakin Tauno Hopponen.

Johtokunnan jäseniä yhdistyksen 30- vuotistaivallella on ollut paljon. Heidän kaikkien nimiä on lähes mahdotonta tässä yhteydessä luetella.

Menneiden vuosien pitkäaikaisia johtokunnan jäseniä ovat olleet ainakin: Einari Pietarinen, Arvi Drockila, Maire Hyttinen, Väinö Lihavainen, Katariina Rajakko, Tauno Parkkinen, Toivo Halttunen, Arvi Makkonen, Arvo Heiskanen, Tauno Hoppo-
nen, Vieno Tuure Alli Muona, Väinö Miinalainen, Tommi Moilanen ja Anni Miinalainen. Viimeaikaisia aktiiveja johtokunnan varsinaisia ja tai varajäseniä ovat olleet: Tauno Rita, Kirsti Hakkarainen, Onni Immonen, Hilikka Parkkinen, Reino Koponen ja Maire Ahde. Monet edellä mainituista toimivat edelleenkin johtokunnan varsinaisina tai varajäseninä.

Yhdistyksen johtoon lukeutuvana on aivan erikseen mainittava Nelly Pietarinen. Hän on toiminut yhdistyksen tilintarkastajana yhdistyksen perustamisesta alkaen.

KUNNALLISIA LUOTTAMUSTEHTÄVIÄ

Yhdistyksen johtohenkilöistä monet ovat toimineet ansiokkaasti myös kunnallisissa luottamustehtävissä. Tässä yhteydessä tulkoon mainituksi vain kaupunginvaltuustossa ja tai kaupunginhallituksessa toimineet. Tällaisia ovat ainakin: Eelis Manninen, Matti Ropponen, Tommi Moilanen, Arvo Heiskanen ja Ilmari Sahlman.

EDUNVALVONTAA - ELÄMISEN LAATUA

Yhdistyksen toimintaan on aina kuulunut edunvalvonta sekä virkistys- ja valistustoiminta. Aikaisempina vuosina edunvalvonta on kohdistunut lähinnä omaan jäsenistöön omassa kuntayhteisössä. Vuodesta 1991 alkaen edunvalvonta on noussut merkittäväälle sijalle yhdistyksessä myös valtakunnallisesti johtuen vuoden 1991 toukokuussa toimintansa aloittaneen maan hallituksen eläkeläisiin kohdistaman kiristys-, jäädytys- ja verotuspolitiikan johdosta.

Niinpä valtakunnallisen edunvalvonnan merkeissä EKL:n Pohjois-Karjalan piirin syyspiirikokous 1994 asetti yksimielisesti vuoden 1995 maaliskuuhun ehdokkaaksi yhdistyksemme puheenjohtajan, Ilmari Sahlmanin, tavoitteenaan viedä Sahlman eläkkeensaajien äänin edunvalvontatehtäviin eduskuntaan. Sahlman oli tullut Sos.dem. Pohjois-Karjalan puoluepiirin kansanedustajista suoritetussa jäsenäänestyksessä äänestetyksi ehdokkaaksi.

Tavoite "oman" edustajan saamiseksi eduskuntaan koki kuitenkin totaalisen romahduksen. Sahlman sai vaaleissa vain 813 ääntä kun EKL:n Pohjois-Karjalan piirijärjestön jäsenyhdistysten jäsenmäärä vuoden 1994 lopussa oli runsaat 4.500 jäsentä. Edunvalvontakokeilu osoitti sen, ettei eläkkeensaajaväestö kykene hallitsemaan äänten keskittämistä edes "omaksi" ehdokkaaksi nimetylle ehdokkaalle. Toinen näkökohta epäonnistuneelle kokeilulle voi olla myös siinä, että "omaksi" ehdokkaaksi asetettiin henkilö, joka ei nauttinut sen enempää oman yhdistyksensä kuin muidenkaan piirijärjestön jäsenyhdistysten luottamusta tosipaikan tullen.

Eläkkeensaajaehdokkaan mukana olo vaaleissa kuitenkin saattoi omalta osaltaan olla ratkaisemassa sen, että Pohjois-Karjalan vaalipiiristä tuli valituksi riittävän marginaalin turvin neljä sosialidemokraattista kansanedustajaa eduskuntaan vuosiksi 1995-1999. Toivottavasti vaalien lopputulos merkitsee myös eläkkeensaajien edunvalvontamahdollisuuksien paranemista edellisvuosiin verrattuna.

Valituksi tullut kansanedustaja Esa Lahtela otti 29.3.1995 yhteyttä yhdistyksemme puheenjohtajaan eläkkeensaajien edunvalvonnan merkeissä, mikä tyydytyksellä merkille pantakoon.

LOPUKSI

Olen edellä esittänyt tiivistetyn läpileikkauksen Joensuun Eläkkeensaajat ry:n 30- vuotisesta toiminnasta. Asioita ja ihmisiä, joista tulisi enemmänkin kertoa, on paljon, mutta kaiken kertominen tässä yhteydessä ei ole mahdollista.

Erityisen kiitoksen ansaitsevat yhdistyksen ioh- totehtävissä sekä ohjelma- ja toimintaryhmissä ah- keroineet. Kaikkia ei kiitos enää kuitenkaan ta- voita, sillä monen silmä on jo iäksi sulkeutunut. Monille yhdessä olo ja yhteiset harrastukset on kuitenkin antanut virikettä ja viihdettä ja ko- hottanut myös oman arvon tuntoa. Moni on myös löytänyt yhteisessä toiminnassa ystävän ja elä- mänillan tarkoituksen.

Kiitokset ansaitsevat myös monet työmme tukijat. Sanomme kiitokset Joensuun kaupungille suurenmoi- sesta taloudellisesta tuesta. Sanomme kiitokset keskusliitollemme, Eläkkeensaajien Keskusliitto EKL ry:lle. Kiitokset myös koko jäsenistöllemme ja myös yhteistoiminnassa olleille toisille elä- keläisjärjestöille. Ja lopuksi:

" Näin on hyvä, eikä totta. Päivä kerrallaan.
 Nyt jo hiukan löysin rantein me vain otetaan.
 Tien me tasoitimme käydä nuorison.
 Heidän vuoronsa nyt työtä jatkaa on."

Muistelun kirjoitti Ilmari Sahlman

JOENSUUN ELÄKKEENSAAJAT RY.

40 vuotta

VIERII VUODET, KASVAA JOKAINEN
OMAN NUORUUTENSA MUISTAEN, KUN SILLOIN
KAUNEIMMILLAAN KAIKEN NÄHDÄ VOI, JA
JOUKKO YHTEINEN KUN TURVAN TOI,
NIIN PAISTOI PÄIVÄ KAIKEN KULLATEN,
TUO AIKA POIS ON MENNYT KIITÄEN.

YHDISTYKSEN PERUSTAMISVAIHEET

Huhtikuun 4 päivänä 1965 kokoontui
parikymmentä joensuulaista eläkkeensaajaa
perustamaan eläkkeensaajain yhdistystä.
Tosin pastori, kansanedustaja Eelis Mannisen
kotona oli aiemmin keskusteltu asiasta.

Varsinaisessa perustavassa kokouksessa olivat
läsnä: Arvi Drockila, Unto Silvonen, Eelis Manni-
nen, Lempi Lamberg, Antti Kurki, Paavo Linervo,
Rurik Haverila, Matti Nevalainen, Tauno Rautiai-
nen, Hilja Helminen, Kalle Kempainen, Leena Rauti-
ainen, Anna Taskinen, Anna Karppinen, Anna Rauti-
ainen, Katri Kosunen, Lydia Ollikainen, Helmi
Niiranen ja Uki Voutilainen.

Yhdistyksen toiminta oli aluksi hyvin vaatima-
tonta. Toimintasuunnitelma melko lyhyt. Tärkeim-
pänä asiana jäsenhankinta. Kokouksia pidettiin
kerran kuussa ja pyrittiin saamaan alustus
keskusteltavaksi. Tärkeimpinä asioina pidettiin
eläkeläisten asioiden hoitamista. Ompeluseura
ja retkeily otettiin myös ohjelmaan.

Ansioituneita Eläkkeensaajia on muistettu
merkein ja kukkasin.

vas. Eino Neuvonen, Arvi Makkonen, Arvo Heiskanen,
Alli Muona, Anni Miinalainen, Tauno Parkkinen.
Väinö Lihavainen, Tommi Moilanen, Tauno Hopponen.

Yhdistyksen nimi on alkuperäisestä:
Joensuun Seudun Kansaneläkkeensaajat ry, on
muotunut, Keskusliiton nimen muututtua
Eläkkeensaajien keskusliitoksi, muutettiin
yhdistyksen nimeksi vuonna 1967 Joensuun
Eläkkeensaajain Yhdistys, ja vuonna 1993
Joensuun Eläkkeensaajat ry.

Perustamisvuoden lopussa oli jäsenmäärä 58
jäsenmaksu 1 markka. Asioita ryhdyttiin tarmok-
kaasti ajamaan, mm: linja-autoliikennöitsijöille
maksujen alentamisesta eläkkeensaajille paikal-
lisliikenteessä.

Heti perään päätettiin että Kansanedustaja
Eelis Manninen tekee eduskunta-aloitteen ilmai-
sen radioluvan saamiseksi 65 v.täyttäneille.
Kumpikaan asia ei johtanut tulokseen.

Yhdistyksen toimesta on pyritty vaikuttamaan
vanhusten asuntojen rakentamiseen Niinivaaralle
Aikakirjat eivät kerro kenen toimesta on raken-
nettu kymmenittäin vanhusten asuntoja ja kovin
suosittu Suvituulen palvelukeskus.

Mukanahan on ollut kunnallisia vaikuttajia, voi-
vat olla heidän ansiotaan.

Yhdistyksen toimintaa alkuvuosina on haitannut
toimitilojen puute. Alussa kokouksia pidettiin
kodeissa, baareissa, Joensuun Työväenyhdistyksen
toimitiloissa. Huoneistokysymys ratkesi Joensuun
kaupungin ostettua Kerhotalon Sairaalakatu 27:s
ja luovutettua sen eläkeläisjärjestöjen käyttöön
1970 luvun alkupuoliskolla.

JÄSENISTÖ

Yhdistyksen jäsenmäärässä on vuosien kuluessa
tapahtunut huomattavia heilahduksia. Alkuhan
on ollut kehityksen aikaa. Kun yhdistyksessä
harrastettiin paljon retkeilyä edulliseen hin-
taan, mutta seuraavana vuotena ei muistettukaan
jäsenmaksua maksaa.

Mainiot pelimannit,heitä oli ilo kuunnella
Eivät enää soittale yhdessä.

Väinö Miinalainen, Vilho Jormanainen,
Arvi Makkonen ja Eino Neuvonen.

Vuoden 1994 lopussa oli jäseniä 530, joista tehtiin tilitys liitolle ja piirijärjestölle. 1980 luvulla perustettiin Joensuuun toinen eläkkeensaajien yhdistys, Rantakylän Eälleensaaja joka ehkä vei osan meidän yhdistyksemme jäsenist

JUHLAT JA KERHOTOIMINTA

Juhlat ja kerhotoiminta on alusta alkaen ollut yhdistyksen toiminnan kulmakiviä. Vietämme perinteiset Äitien- ja Isänpäivät kaakkukahveineen ja kukka rintaan.

Muiksi yhteisiksi kerhopäiviksi ovat vakiintuneet joka toinen maanantain tilaisuus Kerhotalolla. Kesäisin Linnunniemen huvilassa, johon ei enää ole mahdollisuutta.

Varsinaisen kerhotoiminnan rungon ovat vuosien aikana muodostaneet opintokerhot ja käsityö- ja askartelukerho. Ahkerat kädet valmistavat vielä nykyisinkin arpajaisvoitot myyjäisiin ja yleisötilaisuuksiin, todeten että työ on suuriarvoista.

TOIMINTA-JA OHJELMARYHMÄT

Vuosien myötä yhdistyksen toiminnan rungoksi ovat muodostuneet toiminta- ja ohjelmaryhmät. Ohjelmaryhmistä tärkeimmät ovat: kuoro, viihde-ryhmä, musiikkijumppa, Karoliinat sekä senioritanssi. Mainittujen ohjelmaryhmien esityksiä on nähty yhdistyksen, sekä piirin ja laajemmilla foorumeilla.

Kaipaamaan olemme jääneet pelimannien esiintymisiä, sekä unohtumatonta Urisevat ukot, joihin Tauno Hopponen veisteli sanat ajankohtaisista asioista ja tapahtumista.

RETKEILY JA MATKAILU

Retkeily ja matkailu ovat olleet alkuvuosista lähtien.

Laulukuoro esiintymässä, harrastivat myös lausuntaa.

Eino Neuvonen antaa ohjeita.

Pääosa matkoista on suuntautunut piirin jäsenyhdistysten vieraisiksi, mutta myös liiton ja piirin tilaisuudet ovat olleet matkojen kohteina. Vuosittain on matkoja suunnattu myös ulkomaille. Alkuaikoina matkojen järjestämisestä vastasi joku johtokunnan jäsen, mutta sitten valittiin matka-asiain hoitaja. Pitkä-aikaisia matka-asiain hoitajia olivat Tauno Parkkinen ja Hilikka Parkkinen. Nykyisin matka-asioita hoitaa Eila Krohn

YHDISTYKSEN JOHTO

Yhdistyksen puheenjohtajina ovat nyt 40-vuotistaivaltaan juhlivassa yhdistyksessä aikajärjestyksessä toimineet seuraavat henkilöt:

Eelis Manninen 1965-1967, Arvi Drockila 1967-1970, Matti Matti Ropponen 1971-1978, Tauno Parkkinen 1979, Tommi Moilanen 1980-1982, Arvo Heiskanen 1983-1990, Kullervo Mikkonen 1991, Ilmari Sahlman 1992-1995, Tauno Hopponen 1996-1997, vuodesta 1998 Maire Ahde.

Monilta puheenjohtajilta terveyden heikkeneminen tai tuonen kutsu on päättänyt puheenjohtajuuden liian varhain.

Sihteereinä ovat toimineet: Matti Nevalainen 1965-1968, Matti Tolvanen 1969-1970, Tauno Tolvanen 1971 kolmen kuukauden ajan, Toivo Räsänen 1971-1980, Väinö Lihavainen 1981-1987, Veikko Kärkkäinen 1988 kolmen kuukauden ajan, varasihteeri Toini Keronen vuoden loppuun, Vilho Jormanainen 1989-1994, Maire Ahde 1995-1997. Urpo Niiranen vuoden, ja vuodesta 1999 sihteerin tehtäviä on hoitanut Maija Hyttinen.

Iloista oloa ja tarkkaa tuumailua,
mikähän on ollut niin mukavaa, ehkä se
kun taas tavattiin.

vas. Hilikka Parkkinen, pitkäaikainen matka-asiain-
hoitaja, Anja Heiskanen, Lahja Pellikka ja
Erkki Karttunen, mainio lausuja, muisti
pitkiäkin runoja ulkoa.

Rahastonhoitajina ovat toimineet Matti Nevalaine: 1965-1970, Maire Hyttinen 1971-1979, Toini Keronen 1980-1983, Arvi Makkonen 1984-1988, Erkki Saastamo: nen 1989-1994, Lauri Tuononen 1995-1998, Urpo Niirane: 1999, Matti Sahlman 2001--2002, ja v.2002 on tehtäviä hoitanut Reetta Karvinen.

Jäsenkirjureina ovat toimineet tehtävään kulloi: kin nimetyt johtokunnan jäsenet. Kauemmin tehtä: vää lienee hoitanut Tauno Rita, sitten Paula Stranden, ja v.2001 Reetta Karvinen.

Aiemmista historiikeistä ei käy selville ketkä henkilöt ovat toimineet yhdistyksen varapuheen: johtajina. Pitkän päivätyön tällä saralla on ainakin tehnyt Tauno Hopponen.

Menneiden vuosien pitkäaikaisia johtokunnan jäseniä ovat olleet: Einar Pieterinen, Arvi Droc kila, Maire Hyttinen, Väinö Lihavainen, Katariina Rajakko, Tauno ja Hilikka Parkkinen, Toivo Halttu: nen, Arvi Makkonen, Arvo Heiskanen, Tauno Hopponen Vieno Tuure, allu Muona, Väinö ja Anni Miinalai: nen, Tommi Moilanen, Tauno Rita, Kirsti Hakkarai: nen, Onni Immonen, Reino Koponen, ja Maire Ahde. Pitkäaikaisin tilintarkastaja yhdistyksellä on ollut Nelly Pieterinen.

KUNNALLISIA LUOTTAMUSTEHTÄVIÄ

Yhdistyksen johtohenkilöistä monet ovat toimi: neet myös kunnallisissa luottamustehtävissä. Kaupunginhallituksessa tai valtuustossa ovat olleet: Eelis Manninen, Matti Ropponen, Tommi Moilanen, Arvo Heiskanensekä Ilmari Sahlman.

Vuodet vierivät, ja ihmiset sen mukana tulemme jo vuoteen 2004, kun nykyisetkin Eläkkeensaajat harrastusten ja toimien lomassa myös retkeilevät.

Olemme Lieksassa taiteilija Eeva Ryynäsen rakentaman kirkon edessä.

EDUNVALVONTAA

Yhdistyksen toimiin on aina kuulunut edun valvonta sekä virkistys- ja valistustoiminta. Edunvalvonta on noussut merkittäväälle tasolle myös valtakunnallisesti, johtuen vuoden 1991 toukokuussa toimintansa aloittaneen maan hallituksen eläkeläisiin kohdistaman verotuspolitiikan johdosta.

Niinpä valtakunnallisen edunvalvonnan merkeissä EKL:n P-Karjalan piirin syyspiirikokous 1994 asetti yksimielisesti vuoden 1995 maalivaaleihin ehdokkaaksi silloisen yhdistyksemme puhjohtajan Ilmari Sahlmanin, tavoitteena viedä hänet eläkkeensaajien edustajana eduskuntaan, mutta ei onnistunut.

Eduskuntaan pääsi Pohjois-Karjalan vaalipiiristä 4 ehdokasta. Nykyisin P-Karjalaa edustaa 2003 lähtien: Lahtela Esa, Tahvanainen Säde ja Lauri Kähkönen.

Kansanedustajillamme olemme yhteydessä niin yhdistyksen kuin piirinkin kokous- ja juhla-asioissa, ovat myös kiitettävästi itsekin ottaneet yhteyttä.

Vuodelle 2005 valittu johtokunta.

Edessä vas. Maija Hyttinen sihteeri, Maire Ahde puh, johtaja, Eila Krhns varapuh, johtaja, ja matkavastaava, sekä jumpan vetäjä, Ripsa Piironen emäntä.

vas, sisomassa, Sirkka Koljonen varajäsen, Maire Reijonen varaj, Reetta Karvinen rahastonh. Eino Kortelainen varaj, Matti Sahlman varsin, jäsen, Olavi Piironen varaj, Aino Ottavainen vasinainen jäsen.

LOPUKSI

Tämä edellä esitetty on tiivistetty läpileikkaus Joensuun Eläkkeensaajat ry:n 40-vuotisesta toiminnasta.

Erityisen kiitoksen ansaitsevat yhdistyksen johtotehtävissä sekä ohjelma- ja toimintaryhmissä ahkeroineet. Kaikkia ei kiitos enää kuitenkaan tavoita, sillä monen silmä on jo iäksi sulkeutunut. Yhdessä olo ja yhteiset harrastukset ovat pitäneet virkeyttä yllä. Myös hyviä ystäviä on löytynyt harrastusten parista. Virikkeellinen harrastustoiminta jatkuu edellekin, ja toivon että voimia riittää ja ilo yhdessä olosta säilyy.

Kiitokset ansaitsevat myös monet työmme tukijat. Sanomme kiitoksiä Joensuun kaupungille suuresta taiteudellisesta tuesta.

Kiitoksia myös Eläkkeensaajien Keskusliitto ry:lle. Myös koko jäsenistömme ansaitsee kiitokset kuin myös yhteistoiminnassa olleille toisille eläkeläisjärjestöille.

Elämä ei ole vain kynttilä, se on ilo ja loistava soihtu, jota saan kantaa hetkisen, ja haluan sen palavan niin kirkkaasti kuin mahdollista, ennenkuin se ojennetaan seuraaville sukupolville (Bernand Shavn)

Maire Ahde

"Karoliinat" lauluryhmä, alkuperäisessä muodossaan.

vas, Inka Kontkanen, Linda Niemi, Maire Ahde,
Kirsti Hakkarainen ja Rauha Pallonen.

Nykyisin "Karoliinoissa" laulavat: Paula Strandén,
Maire Ahde, Annikki Immonen ja Rauha Pallonen.

Yhdistyksessä toimii myös toinen isompi lauluryhmä
mutta ei ole kuvas.

Senioritanssijat kesällä torilavalla.

